

A Hűtlen

Edda Művek

Ment a hűtlen nehéz fejjel
Visszamenne, de ő már nem kell.
Érzi, hálátlan lett sorsa.
Keserű könnye arcát mossa.
Arra gondol, őt ki szerette.
Ha szerette, el mért engedte.
Vissza nem jön többé soha.
Bárcsak békén hagyták volna.

Minden hajnal övé marad.
Látja szállni a madarakat.
Hosszú, hosszú ideje vár.
Nem számolja a napokat már.
Amíg él, el nem felejtí, hogy a
múltat ki nem tépheti szívéből.
Amíg él el nem felejtí, hogy a
múltat ki nem tépheti szívéből.

Megállt egyszer, visszanézett
Nézte, nézte a messzeséget.
Sárga lámpák jelzik útját.
Otthon hagyta minden múltját.

Ment a hűtlen nehéz fejjel.
Tudja jól, hogy ő már nem kell.
Ég veletek! Mást nem mondott.
Szeme túlragyogott minden csillagot.